

SKÆRGÅRDSFLICKAN

Nu vil jeg kvæde
 om elskovsglæde,
 om livets herlighed, dødens genfærdlighed.
 Hold fast i råen,
 og vend blot skråen,
 nu vil jeg synge om min kærlighed.
 Hun bor derude
 blandt skærgårdsklipperne,
 der, hvor måger fly'r som skumsprøjt op mod himlen blå,
 og skønt min skude
 tit løb på klipperne,
 hendes lige er jeg aldrig strandet på.



Hun er som havet,
 der har begravet
 så mangen sømandsgut dybt i sin bløde favn.
 Når stormen fløjter,
 og bølgen sprøjter,
 så søger tit jeg hende, min havn.
 Står jeg ved roret
 en bælgmørk vinternat,
 vinker jeg til fyret, når det blinker på min vej,
 ved Gud, jeg tror'et,
 at det er dig, min skat,
 ude i det fjerne blinker du til mig.

(- fortsattes -)

(Skærgårdsflickan - fortsat)

Jeg på min færden
omkring i verden
har truffet pigebørn li' frem i snesevis:
kineserinder,
og negerkvinder,
og eskimokker med - kolde som is.
Fra Honolulu
til Store Magleby
har forlængst som Don Juan jeg vundet mig et ry.
Men Honolulu
er alt for hedt for mig,
hel're bo i skærgården og bo hos dig.



The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and common time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

Nu vil jeg kvæde om el-skovs glæde om li-vets herlighed dødens genførd lig hed
hold fast i rå-en og vend blot skræen nu vil jeg synge om min kærlig hed

Hun bor der-u-de blandt skærgårdsclipper-ne der hvor måger flyer som skumsprøjt op mod
himlen blå og skønt min skude tit løb på klipperne hendes li-ge er jeg al-drig strandet på.

(efter Kirstine Rasmussen, Jordløse.)

